

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114225610
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3114225610.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. nad O., H. I XX/XX, zastúpeného Mgr. W. Z., advokátom so sídlom G., X. B., B. M. X/B, proti žalovanej W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. I. X., t. č. I. X., J. N. XXX/XX, o zaplatenie 6.684,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.11.2018, č. k. 22C/109/2015-147 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti splatnosti priznanej istiny vo výške 6684,21 eur z m e ň u j e tak, že istinu vo výške 6684,21 eur je p o v i n n á žalovaná splácať žalobcovi v mesačných splátkach po 200,- eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšujúcej časti vo výroku I. a II. týkajúcej sa priznanej istiny nad 6684,21 eur a vo výroku III. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.345,- eur v s mesačných splátkach po 300,- eur, splatných vždy do konca príslušného mesiaca, počínajúc dňom 02.05.2018 až do vyrovnania. Výrokom II. zročný dlh za obdobie od 02.05.2018 do 31.10.2018 vo výške 1.800,- eur povolil žalovanej splácať v mesačných splátkach po 50,- eur, splatných vždy do konca príslušného mesiaca, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do vyrovnania, pod hrozbou straty výhody splátok. Výrokom III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom IV. (súdom prvej inštancie omylom označený ako výrok III.) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 87,94 % k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. W. Z., advokáta, v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozsudku určená výška náhrady trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 24.11.2014 domáhal od žalovanej zaplatenia pôvodne sumy 6.684,21 eur s úrokom z omeškania. Žalobca v priebehu konania a to dňa 16.05.2017 predložil súdu písomné uznanie dlhu žalovanou zo dňa 15.05.2016 na sumu 9.345,- eur + rukou dopísanej sumy 600,- eur a požiadal súd o pripustenie zmeny žaloby zo sumy 6.684,21 eur s úrokmi z omeškania na sumu 9.945,- eur (bez úrokov z omeškania). Žalobca žiadal, aby mu žalovaná dlžnú sumu splácala v mesačných splátka a to do konca roka 2018 po 50,- eur mesačne, potom do splatenia jej 2 úverov po 100,- eur mesačne a potom po 300,- eur mesačne až do vyrovnania dlhu. Súd túto zmenu žaloby pripustil uznesením zo dňa 17.10.2018. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, medzi stranami sporu nebolo sporné, že po rozvoze ich manželstva bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.03.2014 č. k. 8C/26/2014-53 stranám sporu zrušený spoločný nájom 2-izbového družstevného bytu v I. X. na Ul. V.

N. č. XXX/XX-XX na prízemí, za ďalšieho nájomcu bol určený žalobca a žalovaná bola zviazaná z bytu sa vysťahovať do 15 dní. Ďalej medzi stranami nebolo sporné, že žalobca z tohto bytu odišiel ešte pred rozvodom ich manželstva, ktorý bol niekedy v roku 1997-8, v byte bývala žalovaná s ich dcérou a v čase rozhodnutia o byte sa dohodli, že v predmetnom byte žalovaná zostane bývať a bude žalobcovi platiť úhrady spojené s užívaním bytu. V predmetnom byte bývala s ich dcérou do 31.01.2016 a žalovanému neplatila žiadne úhrady. Na základe týchto skutočností žalobca v žalobe žiadal od žalovanej zaplatiť dlžnú sumu vo výške 6.684,21 eur s príslušným úrokom z omeškania z jednotlivých mesačných platieb. Žalobca dňa 16.05.2017 predložil súdu písomné uznanie dlhu žalovanou zo dňa 15.05.2016 a na jeho základe požiadal súd o zmenu žaloby na sumu 9.945,- eur, čomu súd vyhovel. V písomnom uznaní dlhu žalovanou zo dňa 15.05.2016, ktoré bolo podpísané oboma stranami sporu, bolo uvedené, že žalovaná uznáva dlh voči žalobcovi vo výške 9.345,- eur a jedná sa o dlh za požičané peniaze, ktoré si požičala od žalobcu za účelom kúpy zariadenia a dlh za užívanie nájomného. Zároveň súhlasila s mesačnými splátkami vo výške 300,- eur, pričom celková výška dlhu aj s úrokmi predstavuje sumu 9.345,- eur a súhlasila so splácaným mesačných splátok a to v deň, ktorý vytyčí Okresný súd Trenčín pojednávanie. K tomu bolo rukou dopísané: "+ 600,- eur do 31.01.2016". Žalovaná uznala, že podpísala toto písomné uznanie dlhu, podľa nej to bolo v iný deň, ale neuviedla v ktorý. Nepamätala si na rukou dopísanú sumu 600,- eur. Bola ochotná zaplatiť žalovanému iba nájomné 6.684,21 eur v mesačných splátkach po 50,- eur, neskôr po 100,- eur z dôvodu jej zlej finančnej situácie. Iné skutočnosti žalovaná nenamietala. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 151, § 456, § 558, § 565, § 671 ods. 1, § 657, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd uviedol, že v danej veci bolo zistené a nebolo sporné, že žalovaná podpísala uznanie svojho dlhu zo dňa 15.05.2016 v celkovej výške 9.345,- eur. Uznanie dlhu bolo sporné v časti dopísanej sumy "+ 600,- eur do 31.01.2016", pretože tento doplnok žalovaná neuznala a v uznaní dlhu oprava nebola potvrdená podpisom oboch strán sporu. Z tohto dôvodu súd uznal iba nespornú sumu 9.345,- eur (z titulu pôžičky a nájomného) a túto žalobcovi priznal, pretože žalovaná namietala len skutočnosť a to svoju zlú finančnú situáciu. Žalobu vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 600,- eur zamietol ako nedôvodnú. Z písomného uznania dlhu vyplýva, že strany sporu sa dohodli na splácaní dlhu 9.345,- eur v 300,- eur mesačných splátkach od vytyčenia pojednávania na OS Trenčín, čo bolo podľa obsahu tohto spisu dňa 02. mája 2018. Teda od tohto dňa bola žalovaná povinná splácať uvedený dlh žalovanému v dohodnutých 300,- eur mesačných splátkach. Keďže strany sporu sa nedohodli podľa § 565 Občianskeho zákonníka na strate výhody splátok žalovanou pre prípad nesplnenia niektorej splátky, žalobca sa mohol v tomto spore domáhať zaplatenia iba splatných mesačných splátok, t.j. za obdobie od 02.05.2018 do vyhlásenia tohto rozsudku - do dňa 31.10.2018, t.j. zaplatenia 300,- eur mesačných splátok za 6 mesiacov, čo je 1.800,- eur. Ďalšie jednotlivé mesačné splátky od 01.11.2018 sú splatné vždy každý príslušný mesiac, pokiaľ nedôjde zo strany žalobcu k zosplateniu celého dlhu pre nezaplatenie splátok podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalovanému ročné mesačné splátky vo výške 1.800,- eur v mesačných splátkach 50,- eur mesačne vzhľadom na jej zlú finančnú situáciu. Podľa potvrdení o príjme jej z jej čistej mzdy okolo 550,- eur zrážajú spolu na 2 úvery sumu okolo 150,- eur a okrem toho má povinnosť splácať dlh z predmetného uznania dlhu zo dňa 15.05.2016. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej v rozsahu jeho pomerného úspechu 87,94% (= úspech žalobcu 93,97% - mínus neúspech žalobcu 6,03%) so splatnosťou do 3 mesiacov vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, pričom výška náhrady trov konania bude vyčíslená až po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Žalovaná uviedla, že svoj dlh vo výške 6.684,21 eur si priznala a je ochotná ho zaplatiť, pričom namietala, že jej finančná situácia jej splatenie dlhu nedovoľuje, čo uviedla aj na pojednávaní. Mesačná mzda žalovanej je približne 540,- eur mesačne, pričom má dve pôžičky spolu vo výške 250,-eur, a tak je nemožné platiť 300,- eur mesačne žalobcovi, nakoľko potom žalovanej nezostáva na živobytie. Uviedla, že je ochotná platiť žalobcovi 50,- eur mesačne a po vyplatení dlhov 100,- eur. V doplnení svojho odvolania uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže mala za to, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, resp. došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Špecifikovala svoje výdavky a zopakovala, že je ochotná dlžnú sumu zaplatiť, avšak platenie v splátke vo výške 300,- eur nie je vzhľadom na rozpočet žalovanej možné. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal jej právo na náhradu trov konania.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že odvolanie žalovanej, tak ako bolo podané nespĺňalo ani základné náležitosti podania, ktoré vyžaduje CSP. Žalovaná svoje odvolanie zo dňa 29.11.2018

doplnila resp. po prvý krát uviedla odvolacie dôvody až dňa 13.2.2019. Z uvedeného postupu podľa žalobcu vyplýva, že žalovaná najprv podala odvolanie tak povediac „pro forma“ a až následne, zrejme po výzve súdu na odstránenie väd odvolania, toto doplnila. Avšak ako je zrejmé aj z doplnenia odvolania, žalovaná čo sa týka samotného vymedzenia odvolacích dôvodov uviedla všetky, ktoré sú obsiahnuté v § 365 ods. 1 CSP, bez akejkolvek relevancie pre dané konanie. Žalobca ďalej uviedol, nie je relevantné pre odvolacie konanie, že žalovaná je ochotná splácať dlh ale nie v splátkach, ktoré jej určil súd prvej inštancie a to s poukazom na jej finančnú situáciu, keďže takéto tvrdenie žalovanej nemožno subsumovať ani pod jeden z odvolacích dôvodov vymedzených v § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP. Žalovaná nárok žalobcu písomne uznala, taktiež tento nárok uznala aj v rámci konania na súde prvej inštancie ako aj vo svojom odvolaní. Podstatou konania na súde prvej inštancie bol samotný nárok žalobcu a nie výška mesačných splátok tohto nároku. Preto má žalobca za to, že uvedené, teda rozhodovanie o výške mesačných splátok nie je ani pre odvolacie konanie relevantné, keďže nejde ani o predmet pôvodného konania. Žalobca zastával názor, že v prípade plnenia v splátkach tak, ako navrhuje žalovaná, išlo by o zjavné znevýhodnenie jeho postavenie, nakoľko pri takto nastavenej výške mesačných splátok (50,-Eur a po vyplatení dlhov 100,-Eur) s ohľadom na výšku pohľadávky je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý. Žalobca poukazuje na to, že už samotným povolením splátok povinnému subjektu, teda žalovanej, ide o určitý zásah do jeho práva na dosiahnutie priznaného plnenia. Žalobca uviedol, že prihliada na zachovania dôstojných životných podmienok žalovanej avšak aj žalovaná musí prihliadať na zachovanie jeho dôstojných životných podmienok. Žalobca je toho názoru, že už samotné zaplatenie dlhu v splátkach vo výške 300,-Eur je určitým benefitom pre žalovanú, keďže nie je povinná zaplatiť dlh v celku do 3 dní tak, ako to býva vo väčšine prípadov. Žalobca opätovne dáva do pozornosti súdu, že aj sama žalovaná s poukazom na uznanie dlhu zo dňa 15.5.2016 súhlasila s výškou jednotlivých mesačných splátok vo výške 300,-Eur. Na základe vyššie uvedeného žalobca žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaná v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižava svojich vyjadrení uvedených v doplnení odvolania zo dňa 13.02.2019, pričom má za to, že vzhľadom na jej finančnú situáciu nie je v jej silách splácať dlh v mesačných splátkach vo výške 300,- eur mesačne. Uviedla, že je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu - žalobcu na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného subjektu na zachovanie dôstojných životných podmienok. S prihliadnutím na uvedené žalovaná poukazuje na to, že mesačné splátky vo výške 300,- eur neplnia účel zachovania jej dôstojných životných podmienok, nakoľko je toho názoru, že táto výška splátky je pre ňu likvidačná vzhľadom aj na to, že musí uhrádzať ešte aj ďalšie dve pôžičky, čo tvorí mesačne sumu vo výške 250,- eur. Podľa žalovanej, takéto vysoké splátky môžu viesť až k faktickej nevykonateľnosti napadnutého rozsudku. Čo sa týka uznania dlhu, žalovaná uviedla, že tento podpísala v časovej tiesni aj finančnej tiesni, nakoľko na ďalší deň odchádzala do zahraničia za prácou a žalobca sa dňa 15.05.2016 ku nej zastavil už s vopred pripraveným dokumentom, takže ani nemohla namietat vysoké splátky a nebolo v jej moci mesačné splátky dohodnúť na nižšiu sumu. Aj z tohto dôvodu žiadala, aby odvolací súd znížil splátky. Navrhovala, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jej doplnenia odvolania zo dňa 13.02.2019.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v napadnutej časti, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v časti splatnosti priznanej istiny vo výške 6684,21 eur podľa § 388 CSP zmeniť tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a vo zvyšujúcej časti vo výrokoch I. a III. týkajúcej sa priznanej istiny nad 6684,21 eur a vo výroku III. podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

6. Predovšetkým je potrebné uviesť vo vzťahu k námietke žalobcu, že odvolanie žalovanej nespĺňa náležitosti vyžadované zákonom, že táto námietka žalobcu nebola dôvodná. Žalovaná svoje odvolanie zo dňa 29.11.2018 na výzvu súdu a presne podľa uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 11. januára 2019, č. k. 22C/109/2015-152 doplnila, a to vrátane odvolacích dôvodov a odvolacieho návrhu. Z podaného odvolania je zrejmý aj rozsah v akom žalovaná odvolanie súdu prvej inštancie napáda, a teda nie len proti splatnosti istiny s príslušenstvom, ale aj v samotnej výške žalobcovi súdom prvej inštancie priznanej sume a vo výroku o náhrade trov konania.

7. Zo súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu (žalobou) zo dňa 18.11.2014 domáhal zaplata sumy 6.684,21 eur s príslušenstvom a to titulom zaplata nájomného a nedoplatku vo výške 1.300 eur. Žalobca súdu predložil uznanie dlhu žalovanej podľa § 558 Občianskeho zákonníka zo dňa 15.05.2016 (ďalej len „uznanie dlhu“), z ktorého vyplýva, že žalovaná uznáva dlh vo výške 9.345 eur, pričom sa jednalo o dlh za požičané peniaze, ktoré si žalovaná požičala od žalobcu za účelom kúpy zariadenia a dlh za užívanie nájomného. Žalovaná súhlasila so splátkovým kalendárom a mesačnými splátkami vo výške 300,- eur. V predmetnom uznaní dlhu bolo ďalej rukou dopísané „+600 eur do 31.01.2016“. Žalobca zároveň podaním zo dňa 11.05.2017 navrhol zmenu žaloby tak, že sa mení pôvodná suma uvedená v žalobe z 6684,21 eur s úrokmi z omeškania na sumu 9945,- eur. Súd prvej inštancie zmenu žaloby pripustil na pojednávaní konanom dňa 17. októbra 2018 tak, že žalobca žiada, aby mu žalovaná zaplatila sumu 9.945,- eur a náhradu trov konania, pričom vo zvyšnej časti ostal návrh nezmenený.

8. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

9. Uznanie dlhu predstavuje samostatný zabezpečovací inštitút, ktorý plní zabezpečovaciu funkciu tým, že zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase uznania. Uznanie dlhu však nie je novým právnym titulom záväzku. Uznanie dlhu, napriek tomu, že je ním založená vyvrátiteľná právna domnienka, že dlh v čase uznania existoval a s tým spojené dôkazné bremeno dlžníka preukázať opak, neznamená, že dlžník nemôže uplatňovať v občianskom súdnom konaní námietky týkajúce sa dôvodu a výšky nároku veriteľa. Občiansky zákonník okrem všeobecných obsahových náležitostí právneho úkonu, aby išlo o právny úkon perfektný vyžaduje aj ďalšie náležitosti, a to písomnú formu, sľub zaplatiť dlh a vymedzenie dlhu čo do dôvodu a výšky. Čo sa týka náležitosti dôvodu a výšky dlhu, je potrebné, aby dôvod a výška dlhu bola stanovená určito a zrozumiteľne. V rovine hmotnoprávnej možno identifikovať pohľadávku rozmanitým spôsobom, najmä uvedením právnej skutočnosti, na ktorej je založená, výšky, splatnosti, prípadne aj inými skutočnosťami, vrátane odkazu na eventuálny titul, ktorým bola priznaná, vždy však tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou. Uvedené platí aj pre vymedzenie dôvodu uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. O náležité určenie pohľadávky by nešlo v prípade, kedy by ani základe výkladových pravidiel prejavu vôle nebolo možné dospieť k spoľahlivému záveru, ktorá pohľadávka bola dlžníkom v podobe uznania dlhu zabezpečená.

10. V predmetnej veci sa žalobca pôvodne podanou žalobou domáhal zaplata sumy 6.684,21 eur s príslušenstvom a to titulom zaplata nájomného a nedoplatku vo výške 1.300 eur. Z uvedeného vyplýva, že suma 6.684,21 eur zahŕňala aj sumu 1.300,- eur, a teda právnym dôvodom, pre ktorý si uvedenú sumu žalobca uplatnil bol dlh žalovanej na nájomnom, ako aj nedoplatok bližšie v žalobe nešpecifikovaný. Z podaného doplnenia žaloby žalobcom zo dňa 11.05.2017, ktorým zároveň žalobca navrhoval zmenu žaloby vyplýva, že titulom na uplatnenie nároku bolo nájomné a náklady súvisiace s bývaním. Žalobca v tomto podaní poukazoval na to, že žalovaná uznala dlh vo výške 9945,- eur z nezaplata nájomného a ďalších poplatkov súvisiacich s užívaním bytu a pôžičky peňazí, pričom žalobca tiež uvádzal, že dlh žalovanej sa zvyšoval aj po podaní žaloby, keďže žalovaná užívala byť až do 31.01.2016. Z predmetného uznania dlhu vyplýva, že žalovaná uznala dlh vo výške 9.345 eur, v uznaní dlh bližšie uvedený ako dlh za požičané peniaze, ktoré si žalovaná požičala od žalobcu a za účelom kúpy zariadenia a dlh za užívanie nájomného. Medzi právnym dôvodom uvedeným v predmetnom uznaní dlhu a dôvodom z ktorého svoj nárok uplatňoval v konaní žalobca podanou žalobou, či jej doplnením (zmenou) bol preto rozpor. Nebolo preto bez pochybností možné konštatovať, že suma uznaná žalovanou v uznaní dlhu a z titulu v ňom uvedenom, zodpovedala skutočnej výške pohľadávky žalobcu, keďže len samotné hmotnoprávne uznanie dlhu nie je novým titulom záväzku. Aby uznanie dlhu mohlo vyvolať hmotnoprávne účinky (t. j. že dlh v uznaní výške existoval - vyvrátiteľná domnienka) ako aj účinky procesnoprávne (t. j. presun dôkazného bremena na žalovanú v dôsledku vyvrátiteľnej domnienky) bolo potrebné v konaní najskôr skúmať samotnú platnosť predmetného uznania dlhu. Odvolací súd tak ďalej posúdil platnosť právneho úkonu uznania dlhu žalovanej vzhľadom na náležitosti tohto právneho úkonu ako sú uvedené vyššie.

11. Z predmetného uznania dlhu nie je zrejmé, aká konkrétna pohľadávka žalobcu bola žalovanou uznaná, keď uznaním dlhu mohla byť v nejakej výške uznaná tak pohľadávka na nájomnom, ako aj

pohľadávka z pôžičky od žalobcu (za účelom kúpy zariadenia). Žalobca v žalobe, ani v jej doplnení (v návrhu na zmenu žaloby) svoj nárok titulom pôžičky, ktorú mal podľa uznania dlhu poskytnúť žalovanej neuplatňuje, ale iba titulom nájomného a nedoplatkov bližšie nešpecifikovaných, či nákladov súvisiacich s bývaním. V konaní žalovaná namietala výšku uznaného dlhu, a teda uvádzala, že uznáva len sumu 6.684,21,- eur a nie sumu 9.345 eur. V zmysle vyššie uvedených náležitostí právneho úkonu uznania dlhu preto nemožno konštatovať, že dôvod dlhu (pohľadávka veriteľa/ žalobcu) bol riadne vymedzený, a to buď uvedením právnej skutočnosti, na ktorej je založená, výšky, splatnosti, prípadne aj inými skutočnosťami, vrátane odkazu na eventuality titul, ktorým bola priznaná tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou. Pokiaľ uznanie dlhu túto náležitosť nespĺňa, nemôže ísť o právny úkon uznania dlhu platný a je preto nevyhnutné konštatovať jeho neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu ani nedošlo v konaní k presunu dôkazného bremena vyvrátenou domnienkou zo žalobcu na žalovanú, ktorá by mala tak povinnosť v konaní preukazovať vo vzťahu k výške uznanej pohľadávky neexistenciu právneho dôvodu jej vzniku, pokiaľ s výškou sumy v uznaní dlhu nesúhlasila (ako v danom prípade).

12. V predmetnom konaní ale nebolo sporné, že dlh žalovanej voči žalobcovi existoval, čo do výšky istiny 6.684,21 eur uplatnenej žalobcom v pôvodnej žalobe. Žalovaná v konaní túto výšku istiny výslovne nepoprela a zároveň výslovne uvádzala (a to aj na pojednávaní konanom dňa 09. júla 2018), že túto sumu vo výške 6.684,21 eur uznáva. Uvedené žalovaná zopakovala aj vo svojom odvolaní, a teda dlh žalovanej, čo do výšky istiny 6.684,21 eur žalovaná svojím odvolaním nenapadla. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania žalovanej, nárok žalobcu na istinu vo výške 6.684,21 eur v odvolacom konaní nepreskúmaval. Žalovaná však odvolaním napádala splatnosť takto priznanej istiny, ktorú odvolací súd preskúmal a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zmeniť.

13. Vzhľadom na majetkovú a sociálnu situáciu žalovanej by splnenie dlhu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku pôsobilo voči žalovanej neprimerane nepriaznivo, a preto aj odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné uložiť žalovanej, aby dlh splácala v mesačných splátkach. Bolo potrebné prihliadať na majetkovú a sociálnu situáciu žalovanej. Žalovaná uvádzala svoj príjem vo výške približne 540,- eur mesačne, pričom tiež uvádzala, že platí pôžičky spolu vo výške 250,-eur. Výška žalobcovi priznanej istiny je 6.684,21 eur. Pomerne, aby mohlo dôjsť k uspokojeniu dlžnej istiny žalobcovi tak, aby žalobcovi plnením žalovanej v splátkach nebolo neprimeraným spôsobom zasiahnuté do jeho nároku na vrátenie istiny, odvolací súd dospel k záveru, že primerane, vzhľadom aj na majetkovú a sociálnu situáciu žalovanej a žalobcu, bude zodpovedať výška splátky 200,- eur so splatnosťou počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškania s plnením jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia.

14. Odvolací súd preto vo vzťahu k splatnosti priznanej istiny vo výške 6.684,21 eur rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, že istinu vo výške 6.684,21 eur je povinná žalovaná splácať žalobcovi v mesačných splátkach po 200,- eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

15. Vo zvyšujúcej časti vo výroku I. a II. týkajúcej sa priznanej istiny nad 6.684,21 eur a vo výroku III. (ktoré boli odvolaním žalovanej napadnuté), odvolací súd z hore uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vzhľadom na uvedené podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou v ďalšom konaní bude vzhľadom na prijaté závery odvolacieho súdu posúdiť nárok žalobcu v spornej časti presahujúcej priznanú istinu vo výške 6.684,21 eur a na základe vykonaného dokazovania o tejto časti rozhodnúť. Súd prvej inštancie zároveň znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) vychádzajúc aj z odvolacím súdom zmenenej časti podľa celkového úspechu strán v spore.

17. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).